

af politiet hver dag og fortælle, hvem de er, er jo ikke virkeligheden.

Jeg synes altså, man er langt, langt ude på overdrevet. Prøv nu at se det fra den positive side. Alle de millioner mennesker, der rejser rundt i Europa, kan jo nu rejse frit rundt, og så skal politiet nok med det samarbejde, der lægges op til her, løse den opgave, der skal løses, uden at genere lovlydige borgere. Det er jeg overbevist om.

Anne Baastrup (SF):

Det er ikke lang tid siden, vi debatterede Schengensamarbejdet her i Folketingssalen. Vi har nu fået en redegørelse fra justitsministeren, og vi har fået en alenhøj stabel papirer fra ministeriet, og det er vi selvfølgelig taknemmelige for. Det var måske bare lidt sent, at vi fik det, men sådan er der så meget.

Regeringen lægger op til, at Danmark skal med i Schengensamarbejdet, og der er et pænt flertal bag. Regeringens filosofi er så, at vi klarer problemerne hen ad vejen.

Da vi sidst diskuterede spørgsmålet her i salen, kvitterede jeg justitsministeren for at have klart spørgsmålet om den nordiske pasunion, og nu krydser vi fingre for, at den rent faktisk også kan fastholdes.

Vi har grundlæggende et problem med Schengensamarbejdet på den måde, som det er udformet. Hovedproblemet er: Hvad er det egentlig, der kommer til at ske med det danske samfund? Der er jo nok ikke nogen, der er i tvivl om, at det fortrinsvis er af ideologiske grunde, at der er det her pres for at få fjernet personkontrollen ved selve grænsen, men det legitimerer desværre det store problem, som vi i SF ser ved Schengensamarbejdet, nemlig starten på den totale overvågning af de mennesker, som bor i landet.

Nu har der været en del debat mellem de foregående ordførere om, hvorvidt det kommer til at ske eller ej. Men hvis man læser ministerens redegørelse og i øvrigt læser i hvert fald to af de tykke bøger, er det slående, hvilke overskrifter der præger Schengenkonventionen. Det er grænsekontrol, det er kontrol med indrejse, det er visumregler, det er behandling af asylsøgere, det er politisamarbejde, det er strafferetligt samarbejde, det er spørgsmål om narkotika, det er Schengeninformationssystemet. Det er ordet kontrol, der går igen i overskrifterne, og det lover ikke godt for, hvordan det danske samfund vil udvikle sig.

Vi er ikke vant til at blive kontrolleret af politiet, og det danske politi er ikke vant til at kontrollere almindelige mennesker. Det undrer mig derfor, at justitsministeren ikke har lyttet til de professionelle fagfolk. Vi har diskuteret det tit, men ministeren har fastholdt, at det er et spørgsmål om fagforeningsinteresser og ikke et spørgsmål om seriøse politiargumenter. Men ikke desto mindre er der nok ikke nogen tvivl om, at der vil blive mere smugling, som baglandskontrollen ikke kan opfange, og det bliver uden tvivl vanskeligt at eftersætte og forfølge biler, når man har mistanke om narkosmugling.

Politiet i Sønderjylland har også rejst spørgsmålet, om kriminaliteten i Hamburg vil blive grænseoverskridende i langt højere grad, end vi ser i dag, og hvis det bliver tilfældet, får vi et stort problem. Det er nemlig et faktum, at hvis/når denne kriminalitet rykker nord for grænsen, går der ikke mange dage, før den højre side af Folketinget atter vil forlange, at politiet skal udstyres med nye og flere beføjelser end i dag for at bekæmpe den kriminalitet, der vil komme, når grænserne forsvinder.

Der er næppe nogen her i salen, der er i tvivl om, at alene det, at der er en grænse, har en generel præventiv virkning. Justitsministeren lægger heller ikke skjul på, at fjernelsen af grænsekontrollen vil betyde stor risiko for øget grænseoverskridende kriminalitet, og at der derfor skal foretages en lang række kompenserende foranstaltninger. Det er disse kompenserende foranstaltninger, stort set resten af redegørelsen beskriver, og derfor ved vi, at der vil blive en del personkontrol, så vi langsomt skal vænne os til altid at gå med identifikationskort.

Og så får vi et nyt problem: Hvem er det, der fortrinsvis vil blive udsat for denne personkontrol i grænseområderne? Der er nok ingen tvivl om, at det bliver indvandrere og flygtninge, som vil blive alvorligst udsat for denne kontrol. Politiet blev jo selv opmærksom på det problem for nogle år siden ved den dansk-svenske grænse. Det gav anledning til en del selvransagelse i politiet, og nu bliver spørgsmålet endnu mere aktuelt.

1.000 kr.-spørgsmålet vil imidlertid være: Hvordan vil almindelige mennesker, som er bosiddende i Schengenlandene, opfatte denne ændring med de åbne grænser på sigt? Jeg tror ikke, der kommer et folkeligt krav om at få de åbne grænser, hvis folk samtidig får at vide, at der kræves kompenserende foranstaltninger med mere overvågning og registrering. Spørgs-